

vinden vlinders wel leuk'

kleine vos, een algemeen voorkomende vlinder, op hemelsleutel.

De uitgestorven keizersmantel op koninginnenkruid.

in aantallen toenemende koninginnenpage op kale jonker.

De tengere grasjuffer, een schaarse libellensoort.

foto's Kars Veling

5 jaar op de bres voor vlinders en libellen

WAGENINGEN - De Vlinderstichting Wageningen bestaat dit jaar 25 jaar, maar de ontstaansgeschiedenis gaat nog twee jaar verder terug. In 1981 zette een groep mensen aan de toenmalige Landbouwschool met subsidie van het ins Bernhardfonds een project op om te zien welke vlinders in Nederland voorkwamen.

Snel bleek dat het aantal vlinders in rap tempo achteruit ging. Daarom werd in 1983 De Vlinder-

stichting opgericht. Doel van de nieuwe club was onderzoek doen naar het hoe en waarom van die achteruitgang, maar ook om actie te ondernemen om vlinders (en sinds tien jaar ook libellen) te beschermen. In die tijd had De Vlinderstichting nog geen mensen in dienst.

Na het uitroepen van 1989 tot Vlinderjaar kwamen de eerste vijf medewerkers in dienst bij de stichting. Nu werken er 32, samen goed

voor 22 fte's. In 1990 betrok De Vlinderstichting het huidige pand aan de Mennonietenweg in Wageningen. Alleen was het toen drie keer zo klein als nu.

De inkomsten van De Vlinderstichting komen vrijwel in zijn geheel uit de projecten die worden binnengehaald bij bijvoorbeeld provincie, gemeente of Staatsbosbeheer. Wel kent De Vlinderstichting circa vijfduizend donateurs. Van hun bijdragen (à 25 euro per

persoon) worden met name de administratie en het tijdschrift Vlinders bekostigd.

Met onderzoek en educatie is De Vlinderstichting er de afgelopen 25 jaar in geslaagd om meer draagvlak voor de bescherming van vlinders en libellen te creëren. Een succesvol voorbeeld hiervan is het koolwitjesproject. Vele duizenden basisschoolleerlingen hebben rupsen opgekweekt en later de vlinders uitgezet in de natuur.